

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Bitirme Töreninde Dönem Birincisi Dr. Didem Şahin'in Konuşması

Sayın rektör yardımcım, sayın dekanlarım, değerli hocalarım, saygıdeğer ailelerimiz ve konuklarımız;

Bitirme (mezuniyet) törenimize hoş geldiniz.

Bundan altı yıl önce başlayan serüvenimizin sonundayız. Arkamızda dimdik ve tüm asaleti ile duran, her ne zaman uzaktan izlesem gururlandığım ve gururlanacağım, amfilerinde uzun ve zorlu dersler dinlediğimiz, taş binamız, morfoloji binamız her anına şahit bu serüvenimizin...

Ve bizler bugün Cumhuriyetin, modern Türkiye'nin ilk tıp fakültesi Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olma şansını yakalıyoruz. Hepimiz çok şanslıyız. Ancak şans hazırlanmış beyinlere iyilik yapar. Bu şansı yakalamak uğruna yapılan fedakârlıkları, verilen emekleri, gösterilen çabaları en iyi bizler biliyoruz. Daha da fazlası gerekecek bundan sonra. Ama biliyorum ki, bizler yeryüzünün bu en kadim ve kutsal mesleğini ülkenin dört bir yanında en iyi şekilde icra edeceğiz.

Altı yıllık öğrenim sürecimizde eğitim ve sınav sistemimizde yapılan değişiklikler ile bocaladık, ders saatleri yetersiz olan temel bilimlerdeki eksikliklerimizi klinik stajlarımızda tamamlamaya çalıştık, birer intern doktor olarak hiyerarşide yeri tam olarak belli olmayan, eğitimi kimi zaman asistan hekimlerin inisiyatifine bırakılan ara sağlık elemanları olarak hizmet verdik. Tüm bu sıkıntıların yanında bir pratisyen hekim için gerekli olan ve hastanemizin bir referans hastane olması nedeni ile ender görülen hastalıkların tanı ve tedavilerine dahil olma ve pratik yapabilme şansı yakaladık. Ankara tıbbın köklü alt yapısı sayesinde donanımlı birer hekim olarak mezun oluyoruz.

Bu uzun ve zorlu eğitim öğretim sürecinde birlikte yol aldığım sevgili arkadaşlarım, meslektaşlarım, daha dün gibi, bugün mezuniyet heyecanı ile bulunduğumuz bu merdivenlere ilk adımımızı atışımız. Arkadaşlığınız için sizlere minnettarım.

Değerli hocalarım; bizleri kendinden emin, bilgili, becerili, yüksek etik değerlere sahip birer hekim olarak, birer **Ankara Tıp**'lı olarak yetiştirdiğiniz için teşekkür ederim.

Bu gün burada konuşabilme nedenim olan annem Neziye Şahin ve babam Cafer Şahin'e, başaracağıma her zaman inanan manevi teyzem Emel Kurban'a, bu gün bedenen burada bulunamasa da kalbinin benimle olduğunu bildiğim biricik dedem Üzeyir Gürlek'e teşekkür etmek isterim.

Çok gururluyum, ülkemizin en seçkin tıp fakültelerinden biri olan Ankara Tıbbi başarıyla bitirerek çabalarımın karşılığını burada bulunarak aldığım için, çok mutluyum yeryüzünün en yüce mesleğine ilk adımımı attığım için.

Ancak umutsuzum ve korkuyorum bir taraftan :

Temel bilgilerimizi kullanarak hekimlik becerileri kazanacağımız ve geliştireceğimiz internlik döneminde fırsat bulabildiğimiz zamanlarda bir köşede çalıştığımız, bir tıp

fakültesi mezununun hatta bir tıp fakültesinin başarı ölçütü olarak değerlendirilen “**tıpta uzmanlık sınavı**”nı kazanamayıp, toplum gözünde değersizleştirilen bir pratisyen hekim olarak kalmaktan.

Tıpta uzmanlık sınavını kazanıp asistan hekim olduğumda ağır iş yükü ve nöbetler altında ezilip uykusuz bir şekilde çalışırken dikkatimi yitirdiğim bir anda bir hastamın yaşamını riske atmaktan. Uzmanlığımı aldığımda malpraktis yasasından çekinip benden medet uman bir hastaya yüz çevirmekten, ya da performans uğruna hastalara gereksiz girişimlerde bulunarak etik dışı davranmaktan, kariyerimin her aşamasında tekrar tekrar yüküneceğim zorunlu hizmetlerin yaşamıma ipotek koymasından çok korkuyorum.

Kimlik krizi yaşanan sağlık sistemimizde, hekimini görevini yapan değil de kumandasındaki bir kişi olarak gören, ‘**şu doktora bir patlasam da rahatlasam**’ diyen bir hasta yakınının kurbanı olmaktan...

Tıpkı değerli meslektaşımız **Dr. Ersin Arslan** gibi

Aklına gelecek en son şeydi belki de... Geceni gündüzüne kattığın, uğruna aileni, eşini, dostunu hep ikinci planda bıraktığın, tükendiğin zaman bile vicdanının sesine kulak verip son gücünle hayatını kurtarmak için mücadele ettiğin hastanın yakınları tarafından hayatına kast edileceği... Tüm hekim düşmanlarına inat bugün buradan seni tekrar anmak isterim. Görev şehidimiz, sevgili meslektaşımız, abimiz, yolun ışık olsun, seni unutmayacağız.

Bizim için de yarın bugün kadar yakinken, geçmişimden gelen bir ses, korkuyla uzak yollar aşılmaz diyor. Hepimiz sağlam ve bir çınar gibi dimdik durmak zorundayız. Bizler görevimizin **müşteri memnuniyetinden ziyade toplum ve kişi sağlığını korumak ve iyileştirmek** olduğunun bilincindeyiz.

Karanlıkta kaldığımız her anda yolumuzu aydınlatacak olan bilim olacaktır, insan sevgisi olacaktır.

Ve bu gün hekim unvanı ile beraber yepyeni bir serüvene başlıyoruz.

Bu gün, bu güne kadarki sorumluluklarımızdan çok daha fazlasını sırtımıza yükleniyoruz. Bizimle birlikte büyüyen hayallerimizle beraber yepyeni bir yola çıkıyoruz.

Her alanda en büyük rehberimiz Mustafa Kemal'in dediği gibi

‘**Bu ulusa ve bu ülkeye hizmet görevi bitmeyecektir**’.

Bizler de hayatın bize getireceklerini karşılamak ve bu ülkeye hizmet vermek için sabırsızlanıyoruz.

Her şeye karşın, herkes için... 18.6.12

Dr. Didem ŞAHİN
Dönem Birincisi